

Sygn. akt II Ka 275/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

14 listopada 2019r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

przy udziale Lechosława Perza Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Kole

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2019r.

sprawy **K. G. i D. G.**

oskarżonych z art.288§1k.k. i art.13§1k.k. w zw. z art.288§1k.k. w zw. z art.11§2k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 14 czerwca 2019r. sygn. akt II K 714/18

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, iż:

- oskarżonych K. G. i D. G. uznaje za winnych tego, że w dniu 21 czerwca 2018r. w m. B., gm. W., w woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu poprzez wetknięcie w łodygi kukurydzy elementów metalowych w postaci gwoździ usiłowali uszkodzić sieczkarnię połową marki (...) J. wraz

z przystawką tnącą marki K. o wartości 130.000zł na szkodę M. T. lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na ujawnienie gwoździ przez właściciela sieczkarni, to jest przestępstwa z art.13§1k.k.

w zw. z art.288§1k.k. i za przestępstwo to na podstawie art.14§1k.k. w zw.

z art.288§1k.k. przy zastosowaniu art.37ak.k. w zw. z art.33§1i3k.k. wymierza każdemu z nich karę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20zł (dwadzieścia złotych);

- uchyla orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody zawarte w punkcie II wyroku.

II. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

III. Zasądza od oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. T. kwoty po 420zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

IV. Zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze po 1/2 części czyli w kwotach po 10zł i wymierza im opłaty w kwotach po 300zł za obie instancje.

Agata Wilczewska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 czerwca 2019r. Sąd Rejonowy w Kole, sygn. akt. II K 714/18 oskarżonych **K. G. i D. G.** uznał za winnych tego, że w dniu 21 czerwca 2018 roku w m. B. gm. W.

w woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu poprzez wetknięcie w łodygi kukurydzy elementów metalowych w postaci gwoździ uszkodzili plantację powołanej rośliny o areale 60 arów, usiłując w ten sposób uszkodzić siewnicę polową marki (...) J. wraz z przystawką tnącą marki K. o wartości 130.000 PLN na szkodę M. T., tj. przestępstwa z art. 288 § 1 k.k.

i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i przy zastosowaniu art. 37a k.k. Sąd wymierzył każdemu z oskarżonych karę grzywny w wymiarze po 200 stawek dziennych w wysokości po 20 złotych każda z nich.

Sąd na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych K. G. i D. G. solidarnie obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego M. T. poprzez zapłatę kwoty 3.000,00 złotych.

Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. zasądził od oskarżonych K. G. i D. G. na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. T. kwoty po 672,00 złotych tytułem zwrotu poniesionych kosztów procesu.

Sąd na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k. oraz art. 1 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe po 1/2 części, w tym wymierzył im opłaty w kwotach po 400 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonych, zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za jego podstawę, mający wpływ na treść tego orzeczenia poprzez przyjęcie na podstawie przeprowadzonych dowodów, iż oskarżeni dopuścili się podłożenia gwoździ na polu pokrzywdzonych, podczas gdy nie wynika ze wskazanych dowodów, a nadto poprzez błąd braku, tj. nieprzeprowadzenie dowodów wnioskowanych przez obronę z dowodu rzeczowego w postaci fotopułapki, eksperymentu procesowego, ponadto oparto rozstrzygnięcie o informację Komisariatu Policji w S. (k. 250), która to informacja jest niepełna i nierzetelna, a przeprowadzenie tych dowodów wskazywałoby jednoznacznie na prawdziwość wersji przedstawianej przez oskarżonych.

Obronca wniósł o przeprowadzenie dowodów z eksperymentu procesowego i fotopułapki, wnioskowanych przed Sądem I instancji i oddalonych przez ten Sąd, a nadto o przeprowadzenie dowodu z informacji Komisariatu Policji w S., w tym celu składam wnioski dowodowe o zwrócenie się do ww. jednostki policji o udzielenie informacji, dlaczego w piśmie z dnia 06.04.2019r. (k. 250) zdarzenia opisane w punktach 4 i 5 wskazanego pisma zostały powiązane z osobami oskarżonych oraz dlaczego w piśmie tym nie wskazano, iż oskarżeni w styczniu 2019r. zgłaszali kradzież mienia ze swojego sadu. Nadto obrońca wniósł o zwrócenie się do wskazanej jednostki o informację, czy oskarżeni wiosną tego roku zgłaszali otrucie psa oraz pszczoł, a w przypadku potwierdzenia tych faktów o nadesłanie wszelkich materiałów, dotyczących tych zgłoszeń, zgromadzonych przez Policję oraz o wyjaśnienie, dlaczego pismo nie zawierało informacji o dochodzeniu RSD 37/14 (przestępstwo na szkodę oskarżonego G.-odpis postanowienia o umorzeniu w aktach sprawy). Obrońca wniósł o zwrócenie się do Urzędu Gminy w W. o przekazanie wszelkich informacji i dokumentacji, dotyczącej wytyczania drogi gminnej w pobliżu posesji oskarżonych.

W oparciu o powyższe, obrońca wniósł o zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od popełnienia zarzucanych im przestępstw oraz

o zasądzenie na rzecz każdego z oskarżonych od Skarbu Państwa kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych zarówno za postępowanie przygotowawcze jak i za obie instancje postępowania sądowego, z uwzględnieniem ilości terminów rozpraw.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonych okazała się celowa o tyle, że doprowadziła do zmiany wyroku poprzez zmianę opisu czynu i wyeliminowanie z opisu czynu przypisanego oskarżonym zachowania polegającego na uszkodzeniu plantacji kukurydzy, a przyjęcie, że oskarżeni K. G. i D. G. w dniu 21 czerwca 2018r. w m. B., gm. W., w woj. (...), działając

wspólnie i w porozumieniu poprzez wetknięcie w łodygi kukurydzy elementów metalowych w postaci gwoździ usiłowali uszkodzić siewnicę polową marki (...) J. wraz z przystawką tnącą marki K. o wartości 130.000 zł na szkodę M. T., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli z uwagi na ujawnienie gwoździ przez właściciela siewnicy, czym wyczerpali znamiona przestępstwa z art.13§1k.k. w zw. z art.288§1k.k.

Niezasadny okazał się natomiast zarzut obrońcy oskarżonych, dotyczący bezpodstawnego przyjęcia przez Sąd, iż oskarżeni dopuścili się podłożenia gwoździ na polu kukurydzy, należącym do pokrzywdzonego. Kwestia podłożenia przez oskarżonych gwoździ na plantacji kukurydzy nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego, z uwagi na fakt, iż wizerunki oskarżonych zostały zarejestrowane na nagraniu z monitoringu z nocy z 20 na 21 czerwca 2018r., kiedy to o godzinie 02:11 oskarżeni wyłonili się z pola, należącego do pokrzywdzonego i ich twarze zostały oświetlone lampą uliczną. Wątpliwości Sądu odwoławczego nie budzi fakt, iż oskarżeni usiłowali uszkodzić siewnicę polową, należącą do pokrzywdzonego. W tym zakresie ustalenia stanu faktycznego zostały poczynione przez Sąd po rozważeniu wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść jak i na niekorzyść oskarżonych, zaś ocena dowodów dokonana bez przekroczenia granic zasady swobodnej oceny dowodów została wyczerpująco i logicznie uargumentowana w pisemnym uzasadnieniu wyroku. Sąd Rejonowy wskazał jakie okoliczności uznał za udowodnione, wyjaśniając które ze zgromadzonych dowodów i z jakiego powodu uznał za wiarygodne, a którym tej wiarygodności odmówił. Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonych, Sąd Rejonowy w tej kwestii dokonał ustaleń faktycznych

w sposób prawidłowy, w oparciu o wszechstronnie zgromadzony materiał dowodowy, w tym o rzetelną analizę nagrania z monitoringu, jak również zeznań świadków

i ujawnionych dokumentów. W oparciu o powyższe dowody, Sąd I instancji

w prawidłowy sposób ustalił okoliczności usiłowania popełnienia przez oskarżonych przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k.

Sąd odwoławczy w ramach kontroli instancyjnej dokonał jednak zmiany opisu czynu, poprzez uznanie, że oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu poprzez wetknięcie w łodygi kukurydzy elementów metalowych w postaci gwoździ usiłowali uszkodzić siewnicę polową marki (...) J. wraz z przystawką tnącą marki K. o wartości 130.000 zł na szkodę M. T., lecz zamierzonego celu nie osiągnęli, z uwagi na ujawnienie gwoździ przez właściciela siewnicy, czym wypełnili znamiona przestępstwa z art. art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. Oskarżeni działali w zamiarze bezpośrednim popełnienia czynu zabronionego, ich zachowanie zmierzało bezpośrednio do uszkodzenia siewnicy, należącej do pokrzywdzonego, jednakże finalnie nie doszło do dokonania czynu, bowiem pokrzywdzony po obejrzeniu nagrania monitoringu, zaniechał wjechania na pole kukurydzy maszyną z obawy przed jej uszkodzeniem.

Sąd odwoławczy uznał, że przypisane oskarżonym uszkodzenie plantacji rośliny mogłoby ewentualnie wyczerpywać znamiona wykroczenia z art.156§1k.w., gdyż sadzonki kukurydzy nie można uznać za rzecz w rozumieniu przepisu art.288§1k.k. Nie byłoby to jednak możliwe, po pierwsze z uwagi na zaskarżenie wyroku jedynie na korzyść oskarżonych. Po drugie, przede wszystkim zdaniem Sądu odwoławczego przez samo wetknięcie gwoździ w łodygi kukurydzy, oskarżeni nie zniszczyli plantacji rośliny, nadto jak wynika z poczynionych ustaleń kukurydza na całym obszarze została następnie skoszona lub ścięta. W odniesieniu do powyższego, nie można przyjąć by pokrzywdzony M. T. na skutek zachowania oskarżonych poniósł szkodę, zwłaszcza wycenioną na kwotę 3.000 złotych.

Sąd odwoławczy wyeliminował więc z kwalifikacji prawnej art. 11 § 2 k.k., przyjmując, że zachowanie sprawców wypełniło znamiona tylko jednego przestępstwa, tj. art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. Tym samym za tak przypisane przestępstwo Sąd wymierzył oskarżonym, przy zastosowaniu art.37ak.k., kary grzywny na podstawie art.14§1k.k. w zw. z art.288§1k.k. Zdaniem Sądu odwoławczego kary po 150 stawek dziennych grzywny będą adekwatne do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu przypisanego oskarżonym. Wysokość jednej stawki dziennej adekwatnie do możliwości majątkowych i zarobkowych oskarżonych Sąd ustalił na kwotę 20zł.

Mając na uwadze fakt wyeliminowania z opisu czynu przypisanego oskarżonym uszkodzenia plantacji kukurydzy, a tym samym powstania szkody, Sąd odwoławczy uchylił orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody, zawarte w punkcie II wyroku Sądu I instancji.

Zdaniem Sadu odwoławczego wbrew zarzutom zawartym w apelacji Sąd I instancji nie dopuścił się również błędu w ustaleniach faktycznych w postaci tzw. błędu braku. Przeprowadzenie bowiem dowodu z dowodu rzeczowego w postaci fotopułapki czy eksperymentu procesowego nie było przydatne się w żaden sposób do ustalenia odpowiedzialności oskarżonych. Informacje z KP w S. również nie wykluczały możliwości przypisania oskarżonym czynu zabronionego. To samo dotyczy informacji z UG w W. dotyczących wytyczania drogi. Nawet jeżeli bowiem przyjąć, że feralnej nocy oskarżeni udali się również do swojego sadu,

z uwagi na szkody jakich sami w tym sadzie doświadczyli, to nie wyklucza to możliwości podłożenia przez nich po drodze przedmiotowych gwoździ na polu sąsiada. Zwłaszcza, że gwoździe te po feralnej nocy, gdy zostali oni zarejestrowani na monitoringu, zostały przez pokrzywdzonego na polu ujawnione.

Mając powyższe na uwadze, a także nie znajdując uchybień określonych w art. 439 k.p.k. ani w art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność dalszej zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia, Sąd odwoławczy, zgodnie z art. 437§1i2k.p.k., utrzymał w mocy rozstrzygnięcie Sądu I instancji.

Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 633 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonych K. G. i D. G. na rzecz oskarżyciela posiłkowego M. T. kwoty po 420 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

Sąd na podstawie art. 627 k.p.k., art. 633 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze po 1/2 części, czyli w kwotach po 10 złotych (ryczałt za doręczenia) i wymierzył im opłaty w kwotach po 300 złotych za obie instancje.

Agata Wilczewska